

РАСКАПАННАЯ МАГІЛА

Свеце ціхі, краю мілы,
Мая Україна!
За што табе пакаранне,
За што, маці, гінеш?
Ці ты ўранні на світанні
Бога не маліла?
Ці ты дзетак непаслушных
Праўдзе не вучыла?
Малілася, старалася,
10 Дзень і ноч не спала,
Малых дзетак даглядала,
Праўдзе навучала.
Вырасталі мае кветы,
Мae краскі-дзеці,
Панавала і я колісь
На широкім свеце,—
Панавала... О Багдане!
Неразумны сыну!
Паглядзі цяпер на маці,
20 На сваю Україну,
Што, калышучы, спявала
Пра сваю нядолю,
Што, спываючы, рыдала,
Выглядала волю.
Ой, Багдане, Багданочку!
Каб наўперад знала —
У калысцы б задушыла,
Пад сэрцам прыспала.
Стэпы мае запраданы

30 Гандлярам, нямчурам,
Сыны мае на рабоце
За чужацкім мурам.
Дняпро, брат мой, высыхае,
Мяне пакідае,
Мае мілыя магілы
Маскаль разрывае...
Хай раскопвае, хай рые,
Не сваё шукае...
А тым часам пярэкіды
40 Няхай падрастаюць,
Хай маскалю дапамогуць
Гаспадарацаі
Ды латаную сарочку
З мацеры знімаці.
Памагайце, недалюдкі,
Матку катаваці.

Начэцвера раскапана,
Разрыта магіла...
Чаго яны там шукалі?
50 Што там палахылі
Бацькі нашы? Эх, каб тое...
Каб жа знайшлі тое, што там пахавалі,
Не плакалі б дзеці і маці ад жалю.

9 кастрычніка 1843,
Беразань